

LOKALHISTORIEN

GAMMELT OG NYT - VEJEN LOKALHISTORISKE FORENING

NR. 2/2022 - 4. ÅRGANG

H. Ehlers og Søn A/S

Af Ole Jespersen, Vejen

Henrik Ehlers, installatør

Hentet i bogen "Vejen By og Omegn" (1916) af Bendix Madsen.

I foråret 1968 blev jeg ansat hos firmaet H. Ehlers og Søn A/S. Min hustru og jeg var et par år tidligere udvandret til Fyn. Nu ville vi gerne hjem til Vejen igen, da vi havde fået barn.

Gunnar Ullerup som var disponent i el-butikken, men også sekretær i Vejen Sportsforening, kontaktede mig og tilbød fast arbejde som elektriker og en god lejlighed. Han kendte mig som en habil fodboldspiller på Vejens bedste hold. Det var nu ellers let nok at få arbejde dengang, men her var hele pakken og lige til at gå til.

H. Ehlers og Søn A/S var dengang Vejens største el-firma og havde ca. 25 medarbejdere.

Henrik Ehlers, som var blevet elinstallatør, startede sin forretning Nørregade 22 i Vejen i 1914. Fabrikant Svenning havde tidligere etableret et elværk på adressen, men da der var stor efterspørgsel efter elektricitet, startede Vejen Kommune et nyt og større elværk Lindegade 10, hvorefter der blev ledige lokaler til Ehlers.

Det blev Vejens første el-forretning, og med årene fik Vejen og omegn flere el-forbrugere, som havde brug for en elektriker. Forretningen kom til at hedde H. Ehlers, og der blev også oprettet en filial i Bække.

H. Ehlers Installationsforretning.

Hentet i bogen "Vejen By og Omegn" (1916) af Bendix Madsen og fotograferet af P. H. Bech

Dengang før og under 2. verdenskrig, var der en del moseindustri i Vejen og Bække, som behøvede elinstallationer.

Falckstationen var i 1957 flyttet fra Lindegade 2 til en nybygget station, som lå på Esbjergvej 2. Henrik Ehlers købte den gamle station, der havde et stort garageanlæg, og som var sammenbygget med Nørregade 22.

Nu var der god plads til lager, værksted og garageanlæg. Butikken kunne udvides, og der blev også plads til et radio/tv-værksted. Kontorarealet lå på 1. sal over butikken.

Firmaet voksede og blev egnens største el-firma, da Henrik Ehlers var en dygtig forretningsmand. Sønnen Flemming Ehlers blev også senere elinstallatør og blev medejer. Firmaet hed nu H. Ehlers og Søn A/S og blev ledet af Flemming.

Henrik Ehlers blev nu kaldt den "gamle", men han huserede stadigvæk i kulissen.

Den gamle boede i en lejlighed over garageanlægget, og når medarbejderne kunne høre hans lidt slæbende fodtrin om morgenen, gemte de sig et sted eller fo'r ud i bilerne og forsvandt i en stor røgsky. Den gamle havde man respekt for!

Han kunne også stå i døren, hvor folk mødte ind om morgenen, og hvis der var en som var lidt sent på den, kunne han blotte sit armbandsur og nævne lidt truende: "Ka do æ kum te a ti?"

Ca. 8.30 var han færdig med at inspicere, og tøffede op til sig selv for at få sin havregrød. Så var der ro i

Flemming Ehlers og hustru.
Foto: Pressebillede Jyske Vestkysten
Venligst udlånt af Vejen Lokalarkiv.

lejren, og nogle af elektrikerne kom så hjem igen for at hente materialer til dagens opgaver. Det var sådan, det var, men det var ikke særligt effektivt!

Han kunne også dukke op senere på dagen, og hvis der var en, som ikke så særlig foretagsom ud, blev han spurgt: "*Hår do æ noj å law?*"

Så var det med at have et godt svar parat!

Den gamle var jo også forretningsmanden, som forstod at "smøre" sine kunder. Han havde altid et par cigarer i inderlommen, og hvis det var en mere betydningsfuld kunde, blev vedkommende inviteret med over i Villes Konditori til en kop kaffe. Villes Konditori lå jo lige skråt over for på den anden side af gaden.

Flemming Ehlers skulle man derimod være heldig med at møde. Flemming var den introverte type, men et meget behageligt menneske. Han gik som regel direkte op på sit kontor hver morgen, og blandede sig aldrig i vores arbejde.

Når en medarbejder ønskede lønforhøjelse, henviste han altid til Koldings største firma H. Overbeck og Søn, hvor de fik den samme løn. Så det var som regel forgæves. I øvrigt blev lønnen udbetalt hver fredag, hvor kontanterne lå i en lønningspose.

Det lykkedes dog mig en gang at lave en såkaldt slumpakkord med ham. Det var i "det skattefrie år" i 1969, hvor Hansens Hotel skulle bygge et helt nyt storkøkken, og jeg skulle lave arbejdet bistået af lærling Svend Erik Jensen. Vi arbejdede fint sammen om opgaven. Vi fik 1600,00 kr. ekstra når arbejdet var færdigt, og delte pengene efter en aftalt fordelingsnøgle.

Butikken, som Gunnar Ullerup bestyrede med stor dygtighed, havde et stort salg af lamper,

køkkenmaskiner og hårde hvidevarer og div. el-artikler. Han havde to piger ansat til at ekspedere i butikken. Til administration havde Flemming Ehlers ansat 2 kontordamer.

Der blev også forhandlet radio og TV i butikken, og til installering og reparationer, var der 2 mand. Den ældste hed Sørensen, og den yngste hed Erik Vølcker, som havde lært ved Radio Frandsen lidt længere nede af Nørregade.

Dengang kunne det betale sig at reparere både tv og radioer, som var relativt dyre og opbygget på en helt anderledes måde end i dag. Der var også en del reparationer af strygejern, støvsugere og andet husholdningsgrej, som både lærlinge og svende tog sig af.

Der var endvidere 2 mænd til at udbringe materialer til elektrikerne, udbringe hvidevarer og tv-apparater, grave kabelrender og alt andet forefaldende arbejde. Den ene var Hans Holmgård, og den anden hed Sigvald Jensen.

Den mangeårigt ansatte elektriker Knud Nielsen, kaldet lille Knud, sad i sit lille hummer midt i det hele og modtog ordrer fra kunderne. Han udleverede arbejdsedlerne til de elektrikere, som han mente var bedst egnede til opgaverne og var ledige. Så vidt jeg forstod det, ville Knud ikke være overmontør, så der var ingen til at holde opsyn med elektrikerne. Det var i de fleste tilfælde heller ikke nødvendigt, men...

Knud var et behageligt menneske, som virkede meget troværdig, når han talte med kunderne. Han fik stor betydning for mig i mit senere virke.

Jeg husker de fleste af de montører, som var ansat sammen med mig. Det var Anders Krogh, som gik det meste af tiden på Phønix. Frederik Mathiesen var også etableret på nogle faste virksomheder. Han døde desværre kort tid efter, at jeg kom. Der var Vagn Jacobsen, Leif Jensen, Hans Skjøde, Jørgen Andersen, Per Grove og mig. Der var måske et par mere, som jeg ikke husker.

Af læredrenge var der Finn Lorentsen, Mogens Andersen, Svend Erik Jensen, Flemming Ravn og Svend Johansen. Alle nogle dygtige drenge, som efter endt læretid læste videre til installatør eller ingeniør. Der var således ansat i alt ca. 25 personer i de 3 år, jeg var der.

H. Ehlers og Søn A/S havde en stor del af arbejdet i Vejen by, men ude på landet var der også en del at lave - særligt på gårdene.

Jeg var f.eks. ude på Estrupgaard engang for at rette en afledning, altså finde en fejl på et kabel, hvori der var overgang. Det var før, der var

noget, som hed HFI relæ, som kunne slå fra. Sådan en overgang kunne jo antænde en brand. Det blev naturligvis forhindret ved den lejlighed, men nogle år senere opstod der brand i et par af de gamle længer, som nedbrændte. Jeg kender dog ikke brandårsagen.

Der opstod naturligvis mange små og sjove episoder med kunderne. Her kan jeg omtale et par af dem. Knud kom en dag og spurgte mig, om jeg kunne tage om på Merci, som var en institution, der husede psykisk handicappede voksne. Merci blev drevet af en meget skrap dame, som hed Oda Boje. Det sagde jeg selvfølgelig ja til. Knud drog et lettelsens suk, da der ikke var andre, der ville. Tante Oda, som vi kaldt hende, var en frodig dame, og mange frygtede hende, da hun troede, at hendes ord var lov.

Ved denne lejlighed skulle hun have opsat nogle flotte egepaneler i en lang gang. Inden tømrerne skulle i gang, skulle elinstallationen tilrettes, inden de blev lukket inde af de nye loftpaneler. Installationerne var lavet med fittings, altså synlige rør med vinkler og t-stykker. Jeg rev det hele ned, som skrevet står i el-loven, og pludselig stod tante Oda foran mig med hænderne i siden.

Hun spurgte hvordan jeg kunne tillade mig at rive hendes installationer ned, de havde jo virket fint, indtil jeg fjernede dem.

Jeg forklarede årsagen, og sagde at hvis hun ikke var tilfreds, kunne jeg bare tage hjem, og begyndte at pakke midt værktøj sammen. Da faldt hun til ro, og blev mere flink, og jeg fik færdiglavet de nye skjulte installationer. Derefter kunne jeg næsten få det, som jeg ville have det.

En anden og lidt mere munter episode: Det var fredag lige før fyraften, en kunde havde ringet til Knud og var helt ude af den. Hendes vaskemaskine var gået i stykker, og hun skulle have vasket noget af familiens vasketøj, før de skulle i byen dagen efter. Knud fik mig overtalt til at tage om på Vester Alle. Det var hurtigt klarert, for da jeg fik trukket stikproppen med ledningen op af vaskebaljen og sat den tilbage i stikkontakten, virkede maskinen igen!

Da hotellet skulle have nyt køkken, krævede det omfattende ændringer af elforsyningen. Et par gange var Svend Erik og jeg nødt til at arbejde om natten, da alt strøm skulle afbrydes. Vi måtte afbryde kl. 01.00, men blev bedt om at møde en halv time før. Da stod hoteldirektør Ernst Svensson med et fad med smørrebrød, og vi skulle bare forsyne os selv med øl eller vand.

H. Ehlers' forretning i Nørregade. År 1979.
Foto: Venligst udlånt af Vejen Lokalarliv.

Ehlers benyttede de gamle folkevognsrugbrød, som var velegnede til de fleste opgaver. Det var ikoniske varevogne, hvor reklamen med H. Ehlers og Søn A/S stod flot på begge sider.

Lille Knud kørte i en lille Vauxhall Viva, på papegøjeplader, som vi også engang imellem kunne benytte. Den gamle havde en stor Chevrolet med 6 cyl. motor stående. Den kunne vi bruge, hvis vi manglede en bil. Jeg benyttede den engang hen til St. Andst Mejeri. Det var nu ingen køreoplevelse, da den højst trak på de 3 af cylindrene. Nogle montører benyttede cykel eller knallert, hvis de skulle arbejde i nærområdet.

I 1970 forlod jeg H. Ehlers og Søn A/S for at læse til elinstallatør.

I sluttresserne gik det over stok og sten med masser af godt arbejde og formentlig god indtjening. Men senere kom der mere konkurrence i form af nye elfirmaer, og elbranchen stillede stadig flere krav om fornyelse af medarbejdernes viden. Langsomt skiftede kunderne til konkurrerende firmaer, samtidigt med at supermarkeder og store specialbutikker udkonkurrerede detailhandelen.

I 1980'erne blev H. Ehlers og Søn A/S overtaget af Monberg og Thorsen og flyttet ud i en lager- og værkstedsbygning på Håndværkervej.

I dag har Sport 24 indrettet en smuk og god butik efter en større ombygning på adressen Nørregade 22.

Moderne Belysning	Elektrisk Lys og Kraft samt Radio
H. Ehlers, NØRREGADE 22 VEJEN . TELEFON 137	Nye og brugte Elektromotorer haves paa Lager

Annonce 1943

Ingen vidste så meget om lokalsporten som Freddy Karstensen

Af Kirsten Karstensen, Vejen og Egon Jørgensen, Vejen

Freddy Karstensen
Foto: 2008 -Privat (Kirsten Karstensen)

På Vejen Lokalarbiv ligger omkring 50 store og omfangsrige scrapbøger. Det er udclip, fotos og notater, som Freddy Karstensen har samlet gennem et langt liv. Altid kunne man finde ham som tilskuer i Vejen Hallen, på Stadion i Vejen eller på banen i Nørregade/Korsgade, hvor fodboldbanen lå dengang.

Dygtige, frivillige medarbejdere på arkivet har de senere år arbejdet intenst med at arkivere alle de oplysninger, der er i scrapbøgerne, og det har givet et unikt indblik i et menneske, hvis fritidsliv har været helliget lokalsporten i Vejen. Freddy Karstensen har, i omkring 50 år, arbejdet som Vejens lokale sportsjournalist.

Freddy Karstensen er født i Vejen den 3.12.1938 som barn af en enlig mor. Han fik sin opvækst i Vejen – og han gik i skole på Byskolen. Han ville gerne have været fisker og eje sin egen båd, som en morbror gjorde. Dette blev imidlertid aldrig til noget, for det blev en helt anden retning Freddy gik i. Som skoledreng havde han været fejedreng og bybud på Vejen Centraltrykkeri. Han kom senere i lære samme sted som typograf, og blev udlært håndsætter. Efter læretiden flyttede han til Rolles Fabrik i Vejen. Efter en tur til Kolding kom han tilbage til Rolles Fabrik, og efter et par år her fik han og 2 kolleger tilbudt at overtage Centraltrykkeriet, og de 3 overtog i 1976 virksomheden, som de solgte igen i 2000.

Freddy var en aktiv dreng og deltog i det lokale sportsliv. Håndbold og fodbold havde hans store interesse, og han dyrkede ivrigt begge sportsgrene. Hundredvis af timer er brugt på håndboldbanerne og fodboldbanerne. På et tidligt tidspunkt var han en talentfuld målmand på det lokale ynglinge-håndboldhold, og han undrede sig over, at man

aldrig kunne læse noget om de kampe, han selv havde deltaget i, så allerede da han var 14-15 år, begyndte han at skrive om disse kampe, og han har sat referaterne i scrapbøgerne. Fantastisk lokalhistorie er det, at vi dag kan læse om holdopstillinger og målscorer fra starten af 1950-erne.

Skriveriet blev noget mere seriøst, da redaktøren for Tidens Tegn, Arthur Vistisen, rettede henvendelse til Freddy og bad ham om at skrive referater fra fodboldkampe, som Vejen deltog i. Vistisen lovede at vurdere, om referaterne kunne komme med i avisen.

Det kunne de, og siden er det blevet til tusindvis af referater til de 3 aviser – Tidens Tegn, Folkebladet (fra 1960) og Vestkysten (fra 1965). Han skrev både til Folkebladet og Vestkysten. Han var dog rimelig påpasselig med ikke at skrive den samme tekst til begge aviser. Freddy havde kontakt til foreninger i Vejen og omegn. Holdledere for fodboldholdene og håndboldholdene var samarbejdspartnere, men han havde også et godt samarbejde med judoklubben i Gesten og Badmintonklubben i Vejen.

Alle kunne komme til Freddy Karstensen og bede ham skrive om et eller andet, og Freddy var interesseret i at skrive om alt mellem himmel og jord – blot skulle det være positivt, det skulle være sandt, og det skulle omhandle Vejen. Han var lokalpatriot om en hals.

Hver mandag skulle der være referater og resultater og målscorer m.v. klar i aviserne, og Freddy skulle skrive dem i løbet af søndagen og have dem sendt til redaktionerne senest om aftenen. Og sendt skal tages helt bogstaveligt. Det var pr. brev for der var ingen muligheder for mails eller andet den gang. Brevene blev sendt med rutebil eller med tog.

Chaufførerne og togbetjentene vidste, at der "i den anden ende" var nogen til at tage imod brevene. En gang imellem kunne man endog opleve, at Freddy stod klar med brevene på banegården om natten, når toget til Kolding eller til Esbjerg skulle køre.

Freddy kunne konstatere, at ikke alle holdledere og lign. var lige omhyggelig med at få ringet til ham inden deadline, og så måtte han selv i gang med at at ringe rundt, for avisen gik i trykken på et bestemt tidspunkt.

Hans egne referater fra de kampe, han selv så – f.eks. på Vejen Stadion – var det ikke noget problem at få lavet, for han havde en bestemt rutine i forbindelse med disse referater.

Vejen Stadion - Freddy Karstensens foretrukne "legeplads".
Foto: 2008 - Privat Kirsten Karstensen.

Han havde et godt samarbejde med holdlederne for de bedste hold i Vejen – de hold, der spillede på Vejen Stadion. Når han var på Stadion, var det ikke kun for at se fodbold og lave referater fra kampene. Han mødtes med holdlederne og andre fra sportsforeningen, og de fik en god snak om, hvad der rørte sig i sportsforeningen. På den måde fik foreningens folk og Freddy et tæt forhold til hinanden – eller så tæt man nu kunne få med Freddy, for han var ikke en mand, ret mange fik et nærmere forhold til. Mange sportsjournalister besøgte omklædningsrummet efter en kamp (håndbold eller fodbold) for at hygge-drikke en øl sammen med spillerne efter en kamp, og Freddy besøgte nok omklædningsrummet, men så var det for at få en snak med træneren eller et par af spillerne om kampen. Det kom aldrig til en hygge-øl-snak.

Centraltrykkeriet lavede de programmer, som sportsforeningen uddelte til de tilskuere der kom til kampene på Vejen Stadion. Der var helt faste sider med reklamer m.v. hver søndag. Midtersiderne blev brugt til holdopstillinger og tabeller m.v., så de skulle laves nye, hver gang. Det var så holdledernes opgave at meddele holdopstillingerne til Freddy senest torsdag aften før kampen, så siderne kunne blive trykt. Med hjemmeholdenes opstillinger gik det rimeligt godt, men det var bestemt ikke lige let at få udeholdenes holdledere til at ringe beskud om deres hold. Så glødede telefonledningerne, og som regel lykkedes det at klargøre materialet til tryk.

I Freddy Karstensens scrapbogssamling er alle disse programmer sat ind, og en morsom lille ting fra

scrapbøgerne: Mange steder er der indsat små noter, der fortalte, hvad han fik i betaling for artiklerne og for de fotos han tog til aviserne. Det var ikke de store penge han tjente, men det fortæller meget om, hvor nøje han var med sit journalistarbejde.

En anden af Freddy Karstensens store hobbies var fotograferingen, og han var rigtig dygtig til det. Tusinder af fotos fra privatlivet og fra sportslivet er det blevet til.

Der fulgte næsten altid et foto med til et sportsreferat. Det var noget af et arbejde, han påtog sig med disse fotos. Det var sort/hvide billeder, og han fremkaldte dem selv. Han var meget påpasselig med ikke at ridse negativterne, og han katalogiserede dem, så han altid kunne finde dem frem, hvis han skulle bruge dem igen. Mange af sportsbillederne er heldigvis sat i scrapbøgerne, så vi alle kan have fornøjelse af dem.

Sådan kender de fleste sportsfolk Freddy Karstensen - med Nikon-kameraet klar til det rigtige skud.
Foto: 2010 - Privat Kirsten Karstensen

I Vejen Idrætscenter hænger 42 beskrivelser af idrætsfolk og ledere fra Vejen og omegn, der har gjort en stor indsats for det frivillige arbejde i mere end 25 år. De udgør en del af Idrætscentrets Hall of Fame. Dem har Freddy Karstensen også lavet.

I 2012 talte idrætscentrets direktør Jakob Sander og Freddy Karstensen om det spændende i, at Vejen (og Vejen Idrætscenter) havde deres egen Hall of Fame, og de blev enige om, at Freddy skulle være med til at lave den, da han jo kendte alle inden for idrætslivet i Vejen og omegn, og vidste, hvad de havde lavet af frivilligt arbejde.

Da Freddy også fotograferede, kunne han lige så godt lave de portrætfotos, der skulle med på diplomerne. De første blev hængt op i december 2012, og i dag er der altså 42 diplomer. Et af disse diplomer er med ham selv. Freddy var ikke meget for, at han selv skulle med op at hænge, men man insisterede på, at sådan skulle det være, for ingen havde lavet så meget arbejde for det frivillige idrætsliv som ham.

Udsnit af Hall of Fame i Vejens Idrætscenter.
Foto: 2022 - Mogens Krintel

Helt forkert har det ikke været, for i forbindelse med Freddy Karstensen's 70 års fødselsdag skrev lokalredaktør Jørgen Schulz en fødselsdagsartikel i Jyske Vestkysten:

”Sædvanligvis siges det, at ingen er uundværlig. Men her fra redaktørstolen skal det alligevel indrømmes, at vi slet ikke tør tænke tanken om, at Freddy en dag skal afløses. For vores sportsreporter kan ikke sådan umiddelbart afløses. Ingen har en mere kompetent og alsidig viden omkring lokalområdet end Freddy Karstensen.”

Freddy Karstensen døde den 30. september 2017 efter flere års sygdom.

Om Arkivet:

Arkivet arbejder for at bevare og formidle den lokale historie i Malt, Askov, Læborg, Andst og Vejen.

Arkivets samling stammer fra private borgere, virksomheder og foreninger og består bl.a. af protokoller, breve, dagbøger, aviser, såvel som billeder og kort. Du kan søge online i arkivets arkivalier på arkiv.dk.

Arkivet drives til dagligt af en arkivar og en arkivassistent. Desuden har arkivet en række frivillige kræfter, som hjælper med at sætte de mange historiske kilder i system.

Arkivets åbningstider:

Mandage: 9.30 - 16.00

Tirsdage: 9.30 - 16.00

Kontakt

79 96 52 75

vejenarkiv@sonderskov.dk

Østergade 2
6600 Vejen

Vejens Arkiv, Østergade 2, 6600 Vejen.
Foto: 2022 - Mogens Krintel

Vejen Hallen - 50 år som sportslig ramme

EN SENSATION: 22. november er det 50 år siden, at Vejen Hallen blev indviet.

Af **Freddy Karstensen**,
f_k@mail.tele.dk

VEJEN: På lørdag er det nøjagtig 50 år siden, Vejen Hallen blev officielt indviet. Den kuppelformede hal på Fuglsangsalle, var noget af en sensation, da den i 1953 stod færdig. Ingen andre byer i det syd- og sønderjyske havde en decideret idrætshal med en håndboldbane meget tæt på de internationale mål. Fredericia havde Købestavnets hal, Sønderborg havde hal i forbindelse med idrætshøjskolen. Ellers blev der spillet i badmintonhaller i Vejle, Kolding og Esbjerg. Kolding fulgte hurtigst efter med KIF-Hallen af materiale fra Sydjysk Udstilling i Vejen i 1951, og senere kom Ribe med en hal som tro kopi af Vejen Hallen.

Tennisstjerner

Vejen Hallen er et barn af Sydjysk Udstilling i 1951, men materialerne herfra er kun anvendt til de lokaler, der i dag udgør cafeteria og klublokale. I begyndelsen var de omklædningsrum.

Som den sensation Vejen Hallen var dengang, blev den naturligvis ramme om flere store sportslige begivenheder samt udstillinger. Således gæstede datidens store danske tennisstjerner, Kurt Nielsen og Torben Ulrich, Vejen i forbindelse med halindvielsen. Prisen: De måtte leje en bil efter eget ønske til turen.

Det honorar får man næppe nutidens tennisstjerner for. Unionskampe i håndbold er der spillet i hallen, ligeledes et uofficielt DM i dametodbold, DM i redskabsgymnastik og der har været flere jyske og danske mesterskaber.

Dødsdom

Efter 25 gode år fik Vejen Hallen ellers dødsdommen af det daværende byråd i forbindelse med opførelsen af Vejen Idrætscenter. Det var opfattelsen, at én idrætshal var tilstrækkeligt. Det blev dog aldrig ført ud i livet, og i dag er Vejen Hallen længere væk fra guillotinen end nogensinde før.

- Det har slet ikke været noget tema siden, siger forman-

Harry Busk tager det første spadestik til Vejen Hallen. Det var i foråret 1953. De øvrige personer er fra venstre: Arnum Petersen, Peter Andersen, Villy Petersen, J. D. Lawaetz, Erik Nielsen og Aksel Olsen. FOTO: LOKALHISTORISK ARKIV

den for Vejen Idrætscenter. Ove Jørgensen, der i dag også har Vejen Hallen under sine vinger. Vejen Hallen bliver ikke overflødig. Jeg har ikke

siden hørt, at der fra politisk side har været tanker fremme om det, og i vor strategiplan er det slet ikke med. Vi har ganske vist en hal 4 ved idrætscentret med i planen, men selv til den tid bliver Vejen Hallen næppe overflødig.

VEJEN HALLEN

FEM HAR VÆRET HALVÆRTER

Hanne og Ove Larsen var det første værtspar i Vejen Hallen. På det tidspunkt var stillingen slået sammen med bademesterjobbet på Vejen Svømmebad. Det opførte med svømmebadets nedlæggelse, men først flere år senere blev familien Larsen afløst af Ragnhild og Frede Schlünssen. Derefter fulgte Tage Jessen, hvis ansættelse dog ikke varede længere end et år, inden Jytte og Harry Sørensens overtog værtsrollen

i Vejen Hallen. De er nu afløst af Ellen og Kaj Lykke, der således er det femte værtspar i den nu 50 år gamle hal.

Jubilæets aktiviteter vil naturligvis for en del stå i nostalgis tegn. Håndboldklubben vil prøve at samle spillerne fra tiden i 2. division, og sportsforeningen de ældste fodboldspillere, de kan få fat i. Der vil blive ældre i bevægelse samt opvisning af judo, karate og linedancer.

Hurtig udnyttelse

- Hver gang nogen er flyttet fra Vejen Hallen, det kan være til idrætscentret, bliver lokalerne hurtigt optaget af andet, fortsætter Ove Jørgensen. Sidst var det judoklubben, der flyttede i nye lokaler i idrætscentret. Deres lokale i Vejen Hallen blev med det samme overtaget af karateklubben og linedancerne.

- Ydergavlerne har vi lige renoveret, så det kan holde mange år igen, slutter Ove Jørgensen. Derimod kræves der en modernisering af køkkenet, ligesom vi skal have noget gjort ved indgangen.

Venligst udlånt af Kirsten Karstensen og Vejen lokalarkiv

00

Bøger til udlån:

Foreningen har nogle bøger, som medlemmerne kan låne.

Det drejer sig i øjeblikket om følgende titler:

Ejner Pedersen: Håndværk og livsværk

I. C. Heuch: Kunsten at læse

Kristian La Cour Pedersen: Minder fra Georgia og Knud Pedersens skolehjem i Skibelund

Kristian Nielsen: Livserindringer

M. Koed: Jeg husker

Mogens Krintel: Det er da gået meget godt

Mogens Krintel: Livet på Brejdblik i Vejen

Mogens Krintel: A.B. Vejen Byggeselskab 1955-2007.

Niels Fjord: Fortællinger og skitser fra mit liv

Niels Hansen Jacobsen – udgivet i anledning af hans 150-års fødselsdag

Ole E. Christiansen: Den tyske kommandant og danskerne

Ole E. Christiansen: Krigen, der aldrig kom 1-4.

Poul Dam: Arnfred

Svend Aage Johansen: Min livshistorie

Vejen besat og befriet: DVD.

Aage Højer Schmidt: Guldsmeden fortæller.

Vejen Lokalhistoriske Forening, Huset, Østergade 2, 6600 Vejen

Formand: Leif Meineche

Næstformand: John Kristensen

Kasserer: Poul Erik Poder

Sekretær: Lise Krintel

Medlem: Tove Nielsen

1. suppleant: Birthe Klockmann Nielsen

2. suppleant: Erik Völcker

Revisor: Viktor Fejfer Jacobsen

Lokalhistorien, gammelt og nyt - Vejen Lokalhistoriske Forening:

Redaktion: Birthe Klockmann Nielsen, Mogens Krintel og Tove Nielsen.

Ønsker du at blive medlem af foreningen, kan du gøre dette på hjemmesiden: www.vejenbys.dk

Hvad der er sket i foreningen:

På onsdagsmøderne er der ofte en indleder, og emnerne er mangfoldige, men alle har et lokalhistorisk indhold. Det kan være, at der bliver arrangeret en tur - f.eks. til en virksomhed i Vejen kommune eller et besøg på et andet arkiv i området.

På onsdagsmødet den 1. juni 2022 blev vist en gammel film af Kai Petersen om Vejen og omegn. Der blev desuden vist en række gamle billeder af bl.a. gymnastikpiger og konfirmander. Mødet sluttede med, at Lokalhistorien blev omdelt til medlemmerne.

Onsdagsmødet den 7. september 2022 blev holdt på De Forenede Dampvaskerier i Vestergade i Vejen, hvor der var rundvisning og kaffe. Det var 2 af vaskeriets medarbejdere, Bente Kruse og Helle Jacobsen, der i samråd med deres arbejdsgiver havde inviteret os til et virksomhedsbesøg.

På onsdagsmødet den 5. oktober 2022 fortalte foreningens medlem Ole Jespersen om sit spændende liv.

På onsdagsmødet den 2. november 2022 fortalte Mogens Krintel om Vejen Gardens 5 første år - de år, hvor han selv var medlem af garden.

Der scannes fortsat billeder ind på arkivet samt ompakkes negativer, og der er mange billeder. Hvis nogen har lyst til nogle hyggelige timer på arkivet, er der mulighed for at melde sig til dette arbejde. Man skal rette henvendelse til John Bent Kristensen tlf. 20 67 71 02.

Kalenderen:

Onsdagsmøder: Normalt den første onsdag i hver måned mødes vi til medlemsmøde. Møderne holdes på Knudepunktet, Kærhøjparken 19, 6600 Vejen. Alle møder starter med kaffe kl. 15 - og selve mødet starter kl. 15.30. HUSK : Af hensyn til kaffen SKAL du tilmelde dig mødet senest om tirsdagen kl. 12 til formanden eller kassereren.

Mødedatoer i 2. halvår af 2022: Onsdag den 7. december 2022.

Mødedatoer i 1. halvår af 2023: Onsdag den 1. februar 2023, onsdag den 1. marts 2023, onsdag den 12. april 2023, onsdag den 3. maj 2023 og onsdag den 7. juni 2023.

Alle interesserede er velkomne til at møde frem til møderne en enkelt gang uden at betale for medlemskab. Vil man være medlem og have stemmeret, koster det 120 kr. pr. år.